

lig at vi skulde søge at tilveiebringe lige Afgifter af de samme Bessatningsgjenstande, uden Hensyn til de Steder, hvor de findes, i alt Fald overalt, hvor der ikke er Tale om saadanne gamle, paa Grundejendommene hvilende, Afgifter, hvor Uligheden kunde antages tildeels at være udjævnet ved de i Aarenes Række foregaaende Omfiskninger fra den ene Eier til den anden. Til denne Grundsaetning er det man for en væsentlig Deel har støttet sig med Hensyn til det Forslag om Indførsels-Consumtionens Ophævelse i Kjøbenhavn, som i forrige Møde blev vedtaget af Thinget; og ligesom man har holdt fast ved den der, hvor der var Spørgsmaal om at gennemføre den, for at lade Vedkommende tilskyde en Lettelse, saaledes troede vi heller ikke, at man burde vige tilbage fra den, hvor Consequentsen medførte, at man maatte paalægge nye Byrder. Vi tilslagde ogsaa den Betragtning, som er anført i Lovudkastets Motiver, nemlig det politiske Hensyn til Hertugdømmet Slesvig, en særdeles Bægt, og troede derfor, at det vilde være ønskeligt, at den samme Bessatning, som Brændevinet nu bliver underkastet i alle de øvrige Dele af Riget, ogsaa kom til at strække sig til de Dele, som den hidtil ikke havde berørt, saameget mere som disse Betragtninger desuden underflottedes af de Grunde, som ogsaa nærmere ere udviklede i Lovforslagets Motiver, hvortil jeg i det Specielle ikke skal vende tilbage, og som have søgt at godtgjøre, at det vilde være i vedkommende Landsdeles egen Interessé, at denne Production blev underkastet en Bessatning, og derved noget kunde blive indskrænket. Idet vi ere gaaede ud fra disse Betragtninger, have vi, saaledes som Betænkningen nærmere udvikler det, undersøgt, hvorvidt der kunde være Spørgsmaal om noget retslig Krav fra Vedkommendes Side, og navnlig fra Bornholms Side, paa et Vederslag for den dem paalagte Afgift. Dette har Udvalget paa ingen Maade kunnet finde at være Tilfældet, og derfor har man ogsaa fundet megen Betænknelighed ved det i Lovudkastet i denne Henseende indeholdte Forslag. Derimod har man, støttende sig til de i Betænkningen anførte Grunde, anseet det for vigtigt, at man gif lempeligt frem med Hensyn til

denne Sag, og man har forestillet sig Forholdet omtrent saaledes, som det i andre Tilfælde i vor Lovgivning allerede ofte har fundet Sted, at, hvor der nemlig var Tale om at indføre en Forandring i den bestaaende Lovgivning, som kunde tænkes at have væsentlig Indflydelse paa mange bestaaende materielle Forhold, der har man anseet det for billigt, at tage Bestemmelse om, at disse Forandringer først skulde træde i Kraft efter en vis Tids Forløb, for at der kunde gives Vedkommende Leilighed til at foretage de fornødne Forandringer i deres Drift og Capitals Anbringelse paa en saalempelig Maade, som muligt. Dette troede vi imidlertid ikke at kunne foreslaae i det foreliggende Tilfælde, fordi de andre Hensyn, jeg nævuede, gjorde det tilraadeligt, at disse Landsdele snarest muligt fattes paa samme Fod, som de øvrige Dele af Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig; men derimod troede vi, at man kunde vælge en saadan Arrække, som den, hvorom der ellers i den Henseende kunde være Spørgsmaal, inden Afgiften blev indført, og i denne Arrække at lade de vedkommende Landsdele tilskyde den Indtægt, som den nye Bessatning vilde bringe dem. Naar man bliver staaende herved, maatte egentlig for Bornholms Vedkommende den Indtægt, som skulde tilskyde Den, indskrænke sig til hvad der blev erlagt for de derværende Brændrier, eftersom det ialtsald egentlig kun er disse, hvem de saakaldte Privilegier, om de her skulde have nogen Gyldighed, tilsiige Afgiftsfrihed; men vi have troet, at man burde ganske affsee derfra og blot holde sig til de factiske Tilstande, ifølge hvilke Den virkelig ikke alene faaer det Brændeviin, den selv producerer, afgiftsfrit, men ogsaa faaer det fra andre indenlandske Steder indførte Brændeviin uden Afgift. Dette factiske Forhold troe vi at burde holde fast ved, og da fastsatte de Regler i selve Lovudkastet, efter hvilke det Indtægtsoverskud, som saaledes i nogle Aar skulde tilskyde Den, kunde være at bestemme. Dette Indtægtsoverskud bestemmes af 3 forskellige Momenter baade med Hensyn til Bruttoindtægten og med Hensyn til de Afgifter, som forlods skulle afroges derfra. Bruttoindtægten bestaaer nemlig af den Afgift, som bliver erlagt af selve Den, og dernæst af